

יידיש לידער פונעם יידישקלאס אין אַטאָווער-אוניווערסיטעט, 2007

שושנה עדאגבאָמי, מיין יידישע נשמהלע
איך האָב אַ יידישע נשמהלע.
עטלעכע מענטשן ווייסן ניט וועגן איר,
אַנדערע מענטשן פֿאַרשטייען זי ניט,
און אַנדערע מענטשן וועלן זי קיין מאָל ניט אָננעמען.
זי וועט זיי קיין מאָל ניט געפֿעלן,
אַבער דאָס אַרט מיך ניט.
די יידישע נשמהלע איז מיינע.
עס איז דאָ אַ פינטעלע ייד אין מיר,
און דאָס וואָס מיין יידישע נשמהלע זאָגט מיר איז אמת.
יידיש איז ניט 'דזשיבריש', אַדער 'סווידיש', אַדער 'גריניש', אַדער 'בידיש'.
יידיש איז די שפּראַך וואָס עס רעדט מיין יידישע נשמהלע.
און אין דעם אַרט בסוד און נאָר מיר באַקאַנט
קען מיט דער צייט ניט פֿאַליטיק, ניט אונגערעכטיקייט
הרגענען מיין יידישע נשמהלע.
זי וועט לעבן אויף אייביק.

שושנה עדאגבאָמי לערנט זיך שפּאַניש אין אַטאָווער-אוניווערסיטעט.

שאל בערט, דער פעדלער

דער פעדלער קומט מיט זיינע ווערטער
אַ בדיחן מיט זיינע באַלאַדן.
אַ מאָל, אַ מאָל האָבן מיר אים געקושט
אַבער היינט זיינען די גרינע פֿעלדער שוואַרץ.

שאל בערט איז אַ פּראָפּעסאָר פֿון קעלטישע לימודים אין אַטאָווער-אוניווערסיטעט.